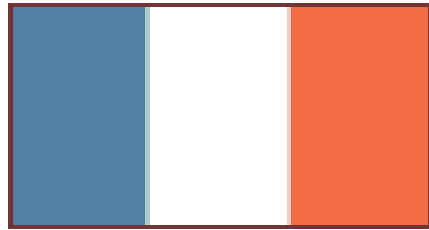
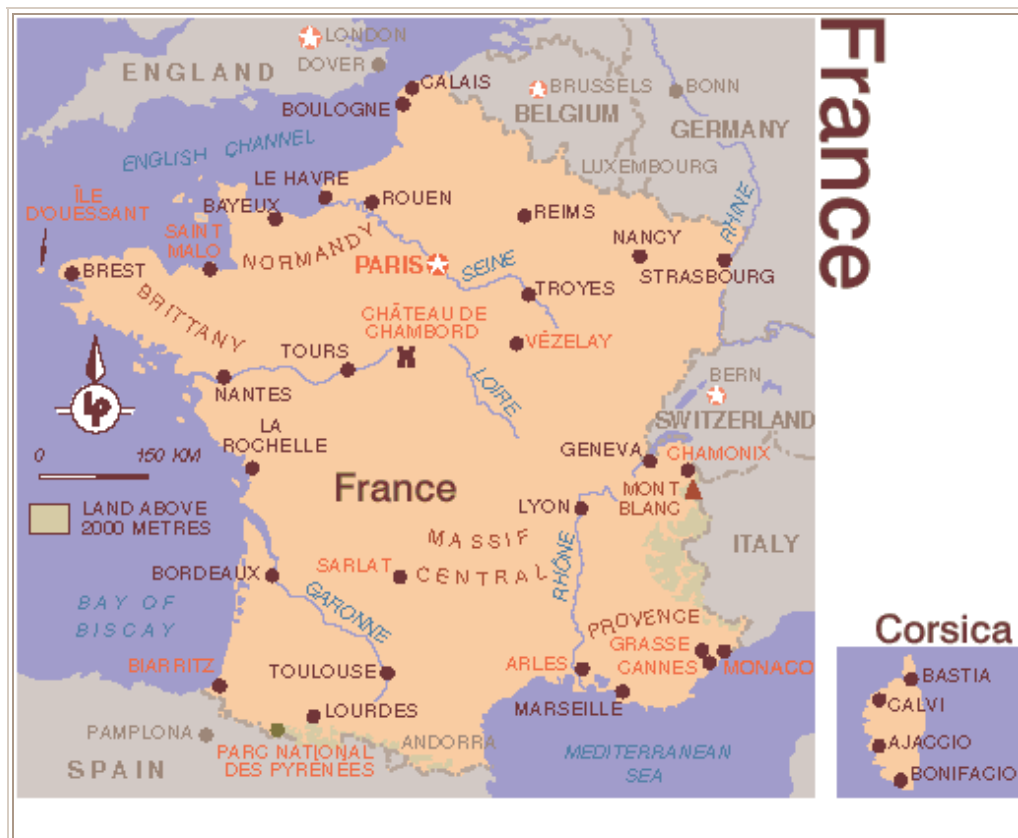

FOLDER

FRANCJI
FRANCJI

Mapa Francji

STOLICA: PARYŻ

LUDNOŚĆ: 58 890 000

JEDNOSTKA MONETARNA: EURO

JĘZYK URZĘDOWY: FRANCUSKI

SUROWCE I WYROBY PRZEMYSŁOWE: WĘGIELKAMIENNY, ŻELAZO, URAN,
ROPA NAFTOWA, GAZ ZIEMNY, CYNK, OŁÓW, NAWOZY SZTUCZNE, SIARKA,
TKANINY WEŁNIANE I BAWELNIANE, KOSMETYKI.

ŚWIĘTA NARODOWE: 14.07- Rocznicą zburzenia Bastylia (1789)

WŁADZA USTAWODAWCZA: Dwuizbowy Parlament, składający się ze Zgromadzenia Narodowego i Senatu

WŁADZA WYKONAWCZA: Rząd powołany przez prezydenta. Na czele rządu stoi premier.

GŁOWA PAŃSTWA: Prezydent wybierany w wyborach powszechnych na kadencję siedmioletnią. Ma szerokie uprawnienia zarówno w zakresie władzy ustawodawczej jak i wykonawczej; prezydent Jacques Chirac.

SUROWCE I WYROBY PRZEMYSŁOWE: WĘGIELKAMIENNY, ŻELAZO, URAN,
ROPA NAFTOWA, GAZ ZIEMNY, CYNK, OŁÓW, NAWOZY SZTUCZNE, SIARKA,
TKANINY WEŁNIANE I BAWELNIANE, KOSMETYKI.

Historia Francji

58 p.n.e. - 481

Panowanie Rzymu nad Galią celtycką. Cywilizacja gallo-romańska.

481 - 987

Dynastie Merowingów i Karolingów. Wielkie najazdy ze wschodu.

Hugo Kapet wybrany na króla Francji w 987 roku, daje początek dynastii Kapetyngów.

XI - XIII wiek

Rozwój rolnictwa i handlu. Powstawanie miast. Utwierdzenie władzy królewskiej przeciwstawiającej się wielkim feudałom. Gospodarcza i kulturalna rola wielkich zakonów. Wyprawy krzyżowe.

XIV - XV wiek

Zarazy (czarna dżuma - 1347), głód i wojny domowe. Rywalizacja francusko-angielska: wojna stuletnia; epopeja Joanny d'Arc (1425 - 1431). Sojusze terytorialne i odbudowa królestwa. Odnowa rolnictwa, demograficzna i handlowa. Pierwsze wojny włoskie i początki renesansu francuskiego.

XVI wiek

Reformacja. Wojny religijne katolików z protestantami. Panowanie Henryka IV (1589 - 1610). Edykt nantejski uznający wolność przekonań i wyznań (1598).

1610 - 1715

Panowanie Ludwika XIII i XIV. Apogeum władzy królewskiej, hegemonia Francji w Europie i promieniowanie kultury francuskiej. Początki wielkiego handlu morskiego.

Położenie i cechy geograficzne Francji

Francja jest największym i najbardziej zróżnicowanym krajem Europy Zachodniej. Ciągnie się od pofałdowanych równin północy po nieregularne grzbiety Pirenejów, od poszarpanego wybrzeża Bretanii ku czystym, lazurowym jeziorom i lodowcom Alp. Jest tym samym jedynym krajem Europy należącym geograficznie zarówno do północy, jak i do południa – posiadając jednocześnie wybrzeże atlantyckie i śródziemnomorskie. Istnieje tu znaczna różnorodność ziem oraz krajobrazu, klimatu i roślinności.

Francja zajmuje obszar 551 000 km² i jest trzecim co do wielkości krajem Europy po Rosji i Ukrainie. Przypomina sześciokąt niemal z każdej strony otoczony morzem, bądź łańcuchami górskimi. Wyjątek stanowi granica północno-wschodnia, która jest prawie równinnym pasem na styku z Niemcami, Luksemburgiem i Belgią. Linia brzegowa Francji liczy ok. 3200 km i jest bardzo zróżnicowana, począwszy od kredowych, białych klifów Normandii i charakterystycznych dla Bretanii przylądków, a skończywszy na łagodnych, piaszczystych plażach Atlantyku. Plaże śródziemnomorskie są przeważnie kamieniste, a nawet skaliste, z wyjątkiem Langwedocji i niektórych plaż Roussillon. Główne rzeki Francji to Sekwana, Loara, Rodan i Ren.

Znaczną część kraju zajmują obszary górzyste, zaliczane do najpiękniejszych w Europie. Alpy Francuskie, na terenie których wznosi się najwyższy szczyt Europy, Mont Blanc (4807m), ciągną się wzdłuż wschodniej granicy Francji, od Jeziora Genewskiego w kierunku Lazurowego Wybrzeża. Powyżej 2800 m zaczyna się strefa wiecznych śniegów. Jura – łagodny łańcuch gór wapiennych na północ od Alp, którego szczyty osiągają wysokość ponad 1700 m, biegnie wzdłuż granicy szwajcarskiej na północ od Jeziora Genewskiego. Pireneje ciągną się wzdłuż całej 450-kilometrowej granicy z Hiszpanią. Pomimo, że najwyższy szczyt Pirenejów ma zaledwie 3404 m ich stoki są często równie niedostępne jak w Alpach. Alpy, Pireneje i Jura to dosyć młode góry w porównaniu z bardzo starymi masywami, które ukształtowały się ok. 225 – 345 mln lat temu. Największy z nich to Masyw Centralny – rozległy region środkowej Francji, znany z licznych wygasłych wulkanów. Do innych starych masywów francuskich należą Wogezy, Ardeny oraz Masyw Armorykański. Pokryte lasem iglastym Ardeny ciągną się w północno-wschodniej części kraju, między Alzacją a Lotarynią. Ardeny leżą głównie na terenie Belgii i Niemiec, a część francuska na północnych obrzeżach Szampanii. Masyw Amorykański wznosi się na zachód od Normandii i oddziela ją od Bretanii.

Klimat

Ogólnie rzecz biorąc we Francji panuje klimat umiarkowany z łagodnymi zimami (za wyjątkiem terenów górzystych i Alzacji).

Atlantyk wywiera ogromny wpływ na północno-zachodnią część kraju, zwłaszcza na Bretanię, której klimat charakteryzuje się dużą wilgotnością powietrza i znaczną ilością opadów (200 dni deszczowych). Na tym obszarze występują też długotrwałe, niekiedy porywiste wiatry zachodnie.

W północno-wschodniej Francji, zwłaszcza w Alzacji, panuje klimat kontynentalny z ciepłym latem, a zimą na tyle chłodną, że śnieg zalega tutaj czasem całymi tygodniami. Najbardziej wilgotny okres z częstymi burzami przypada w Alzacji na czerwiec i lipiec.

Między Bretanią a Alzacją rozciąga się równinny Basen Paryski, na który wpływ wywierają klimaty obydwu tych regionów. Chociaż charakteryzuje się najniższą roczną sumą opadów (ok. 575 mm), pory deszczowe są tutaj zmienne, tak więc zmoknąć można zarówno zimą jak i latem. Średnia roczna temperatura dla Paryża wynosi 12°C, ale w styczniu słupek rtęci może spadać poniżej zera, zaś w lipcu i sierpniu wskazywać ponad 30°C.

Południowe, nadbrzeżne tereny wystawione są na działanie klimatu śródziemnomorskiego, który swym zasięgiem obejmuje również południowe Alpy, Masyw Centralny i wschodnie Pireneje. Na południu przymrozki należą do rzadkości. Występują tu za to wiosenne i jesienne ulewy – gwałtowne i krótkie, latem zazwyczaj nie pada. Natomiast w dolinie Rodanu przez 100

Administracja lokalna

Francja od wielu lat jest państwem scentralizowanym. Przed rewolucją kraj składał się z 24 głównych i wielu mniejszych regionów. Ich stare nazwy nadal są w użyciu, choć ze względów administracyjnych w 1790 r. kraj podzielono na departamenty (obszary o wielkości ok. 6100 km²). We Francji kontynentalnej i na Korsyce jest ich 96, a w byłych koloniach zamorskich 5. Większość z nich nosi nazwy związane z cechami geograficznymi danej części kraju.

Departamenty dzielą się na *arrondissements*, a główne miasto każdego z nich zwane jest podprefekturą. Z kolei *arrondissements* dzielą się na kantony, a te na gminy (podstawowe jednostki władz miejskich). Każda z 36400 gmin we Francji zarządzana jest przez mera, który rezyduje w merostwie.

Departamenty są jednak bardzo małe, dlatego w 1972 r. wydzielono większe jednostki administracyjne. Utworzono wtedy 22 regiony zgodnie z ich dawnymi granicami.

Ponadto Francja posiada 3 terytoria zamorskie na Pacyfiku: Polinezję Francuską, Nową Kaledonię oraz wyspy Wallis i Futuna.

Ludność

Francja liczy 58,3 mln (1998 r.) mieszkańców, z czego ponad 20% zamieszkuje region paryski. Począwszy od lat 50-tych regularnie zmniejsza się liczba osób żyjących na terenach górskich i wiejskich. Przez ostatnie 2 stulecia Francja odnotowała znacznie niższy przyrost naturalny niż jej sąsiedzi. Jednocześnie kraj ten przyjął więcej imigrantów jakiegokolwiek niż inne państwo w Europie.

Francja jest krajem w dużym stopniu samowystarczalnym. Jest także największym producentem rolnym i eksporterem w strukturach Unii Europejskiej. Szczególne znaczenie mają uprawy zboża, kukurydzy i produkcja sera.

Gospodarka

Gospodarka francuska osiąga mniej więcej średni poziom Unii Europejskiej. Problemem ostatnich lat jest duże, nawet 12% bezrobocie.

Francja to jeden z najbardziej uprzemysłowionych krajów świata. 40% siły roboczej zatrudnia sektor przemysłowy, z którego pochodzi ok. 50% dochodu narodowego. W przeciwieństwie do innych krajów wysoko uprzemysłowionych Francji brakuje wielkich korporacji – źródła prywatnego kapitału, chętnego do sponsorowania badań naukowych.

Francja jest krajem w dużym stopniu samowystarczalnym. Jest także największym producentem rolnym i eksporterem w strukturach Unii Europejskiej. Szczególne znaczenie mają uprawy zboża, kukurydzy i produkcja sera.

Kuchnia francuska

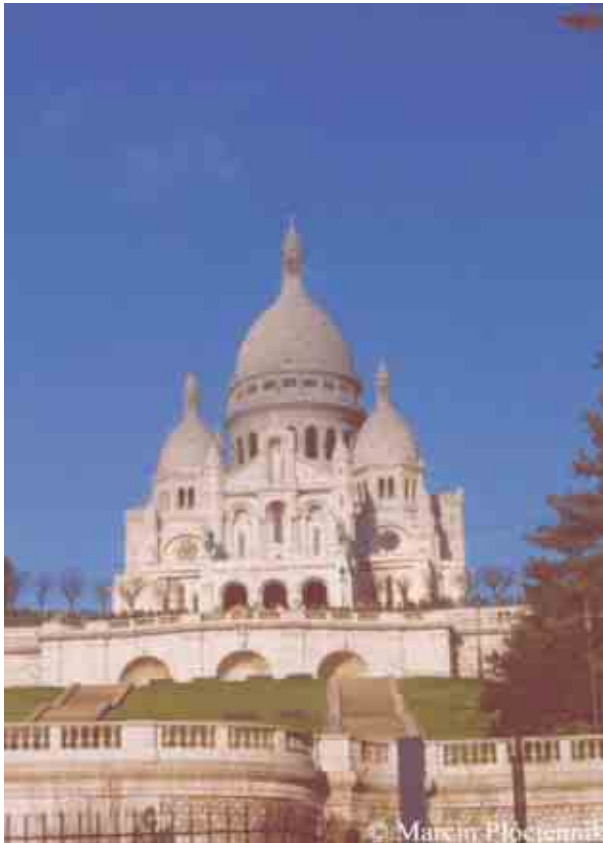
Kuchnia francuska znana jest z ogromnej różnorodności lekkich i smakowitych potraw. Smaczne potrawy powstają przez stosowanie dużej ilości aromatycznych przypraw - ziół i korzeni. W kuchni francuskiej znajdziemy różne rodzaje warzyw dostępnych przez cały rok. Warzywa stosuje się jako dodatki do dań mięsnych lub jako samodzielne dania podawane w posiłkach. Najbardziej charakterystyczne warzywa w tej kuchni to przede wszystkim: szparagi, karczochy, bakłażany, kabaczki, zielony groszek i wiele odmian zielonej sałaty. Zielone sałaty to codzienność we Francji. Podaje się je jako samodzielne danie przyprawione oliwą i octem, a często z dodatkiem czosnku.

W kuchni francuskiej potrawy sporządza się stosując: gotowanie, smażenie, pieczenie i duszenie.

ZABYTKI I MIEJSCA WARTO ZWIEDZENIA

Sacre Coeur

Na wzgórzu Montmartre znajduje się sławna świątynia Sacré-Coeur. Świątynia góruje nad Paryżem: widoczne z daleka białe kopuły kościoła są jednym z najbardziej charakterystycznych punktów orientacyjnych. Wzgórze jest doskonałym punktem widokowym w Paryżu. Przez cały dzień plac przed Sacré-Coeur jak i większość zabytków w Paryżu oblega wielojęzyczny tłum. Bazylika została wzniesiona z białego wapienia, w mieszanym stylu romańsko-bizantyjskim, powstawała w latach 1876 - 1919. Od południa prowadzą do niej monumentalne schody z tarasami. Świątynia została udostępniona wiernym w 1919r. Zbudowana jest na planie krzyża. Wnętrze kościoła o długości 100m i 50m szerokości nie jest tak ciekawe jak architektura zewnętrzna. Przed świątynią znajdują się posągi konne św. Ludwika i Joanny D'Arc.

Luwr

Luwr, to dawny pałac królewski w Paryżu, położony na prawym brzegu Sekwany. Jest to właściwie potężny zespół pałacowo-parkowy składający się z wielu okazałych budynków. Został on wzniesiony na miejscu zamku warownego z XII wieku, którego fragmenty można oglądać w podziemiach. Za panowania Franciszka I zamek został przebudowany na renesansową rezydencję. Następnie był rozbudowywany kolejno na zlecenie Katarzyny Medycejskiej, Henryka IV, Ludwika XIII i Ludwika XIV. Po przeniesieniu dworu do Wersalu, król Ludwik XIV oddał Luwr artystom na potrzeby akademii malarstwa i rzeźby oraz na wystawy malarstwa. W 1793 otwarto centralne muzeum republiki oparte na kolekcjach królów francuskich począwszy od Franciszka I, wzbogacone przez Ludwika XIV i Ludwika XVI Muzeum znacznie poszerzyło swoje zasoby dzięki zdobyczom wojen napoleońskich z różnych krajów europejskich i Egiptu.

W 1981-1993 realizacja projektu Wielkiego Luwru: nad wejściem, na dziedzińcu Napoleona III, zainstalowano szklaną piramidę, która oświetla wielki hall, gdzie znajdują się kasy, szatnie, sklepiki, wejścia do sal muzealnych. Jest to jedno z trzech największych muzeów na świecie. Na spokojna zwiedzenie całości trzeba by poświęcić cały tydzień.

Do szczególnie bogatych działów należą zbiory sztuki starożytnej (np. fragmenty dekoracji Partenonu i świątyni Zeusa w Olimpii, posagi Wenus z Milo i Nike z Samotraki), najpopularniejszy jest dział malarstwa i rysunku, w którym znajdują się dzieła największych artystów wszechczasów - symbolem Luwru jest obraz Leonarda da Vinci - Mona Lisa. Niewątpliwie minusem Luwru jak i wielu zabytków we Francji jest to że żabojady zadufani w sobie i swoim żęzącym języku ni uznają języka angielskiego i niestety nie ma tam opisów wielojęzycznych co strasznie utrudnia lawirowanie pomiędzy taką ilością dzieł.

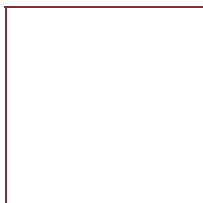
Reims

Reims stało się tradycyjnym miejscem koronacji królów francuskich od momentu, gdy w 496 r. Klodwig I, założyciel królestwa Franków, przyjął tutaj chrzest. W latach od 816 do 1825 w słynnej katedrze miejskiej 34 władców, w tym 25 królów, rozpoczęło swoje rządy jako władcy chrześcijańscy.

Cannes

Nonszalancko wydawane pieniądze odwiedzających Cannes zamożnych turystów umożliwiają ciągłe prosperowanie drogich hoteli, ekskluzywnych butików czy luksusowych jachtów o rozmiarach małego transatlantyku. Warto wybrać się do Cannes, choćby na jednodniową wycieczkę, aby popatrzeć na piękne przystanie, zatoki, wzgórze Le Suquet i promenadę biegnącą wzdłuż słonecznej plaży.

Chamonix

Jęzor spękanego lodowca Bossons spływa w dolinę Chamonix niemalże spod samego szczytu Mont Blanc, a kończy się kilkaset metrów nad miasteczkiem.

Ciekawostki

- we Francji znajduje się najwyższy szczyt Europy: Mont Blanc - 4 807 m.;

- gastronomia we Francji uważana jest za sztukę. Dlatego właśnie Francuzi słyną ze swojej kuchni.

ULUBIONE POTRAWY FRANCUZÓW TO OCZYWIŚCIE ŚLIMAKI I ŻABY, PRZYSMAKIM ICH SĄ RÓWNIEŻ SERY.

- W jednym z najsłynniejszych muzeów świata - Luwrze - znajdującym się w Paryżu, zgromadzono jedną z największych i wywierających najsilniejsze wrażenie kolekcji sztuki.
STOLICĄ FRANCJI JEST PARYŻ. PARYŻ JEST NAJWIĘKSZYM MIASTEM EUROPY.

GŁÓWNE RZEKI FRANCJI TO: LOARA I SEKWANA.

WE FRANCJI STUDIOWAŁO I MIESZKAŁO WIELU ZNANYCH ARTYSTÓW I POETÓW.

**FRANCJĘ ODWIEDZA COROCZNIE MNÓSTWO TURYSTÓW
WARTO TAM ZWIEDZIĆ:**

- LUWR,
- POLA ELIZEJSKIE,
- WERSAL,
- CMENTARZ PERE LACHAISE, NA KTÓRYM POCHOWANY JEST SZOPEN
- BAZYLIKĘ SACRE COEUR,
- WIEŻĘ EIFFLA, KTÓRA MA PONAD 300 M WYSOKOŚCI, A WAŻY TYLE CO
- 1050 SŁONI.

FRANCJA PRZYSTĄPIŁA DO UNII W 1952.

Opracowała

nauczycielka nauczania zintegrowanego

ZSO w Rzepinie

mgr Małgorzata Dąbrowska

